

מעשה ה'

מבן מלך שהיה מאבנים טובות

מעשה במלך אחד שלא היו לו בנים, והלך ועסק בדאקטורים (רופאים), כדי שלא תהיה מלכותו נהפכת לזרים, ולא הועילו לו. וגזר על היהודים שיתפללו בעבורו שיהיה לו בנים. והיו היהודים מבקשים ומחפשים צדיק, כדי שיתפלל ויפעול שיהיה לו בנים, ובקשו ומצאו צדיק גנוז, ואמרו לו שיתפלל שיהיה להמלך בנים, וענה שאינו יודע כלל. והודיעו להמלך, ושלח המלך פקדו (שקורין אוקאז) אחריו, והביאו אותו להמלך. והתחיל המלך לדבר עמו בטוב: הלא אתה יודע, שהיהודים הם בידי לעשות בהם כרצוני, על כן אני מבקש ממך בטוב שתתפלל שיהיה לי בנים. והבטיח לו שיהיה לו באותה שנה ולד. והלך למקומו, וילדה המלכה בת, והיתה אותה הבת מלכה יפה-תאר מאד, וכשהיתה בת ארבע שנים, היתה יכולה כל החכמות ולומר בכלי שיר, והיתה יודעת כל הלשונות. והיו נוסעים מלכים מפל המדינות לראותה, והיה שמחה גדולה על המלך.

אחר-כך נכסף המלך מאד שיהיה לו בן, כדי שלא תהיה מסבת מלכותו לאיש זר, וגזר שוב על היהודים שיתפללו שיהיה לו בן, והיו מבקשים ומחפשים את הצדיק הנ"ל ולא מצאו אותו, כי כבר נפטר. ובקשו עוד ומצאו עוד צדיק גנוז, ואמרו לו שיתן להמלך בן, ואמר שאינו יודע כלל. והודיעו להמלך, ואמר לו המלך גם-כן כנ"ל: הלא היהודים בידי וכו', כנ"ל. אמר לו החכם (היגו זה הצדיק הנ"ל): תוכל לעשות מה שאצוה? אמר המלך: הן. אמר לו החכם: אני צריך שתביא כל המיני אבנים טובות, כי כל אבן טוב, יש לו סגלה אחרת, כי יש אצל המלכים ספר שכתוב בו כל מיני האבנים טובות. אמר המלך: אני אוציא חצי מלכותי כדי שיהי לי בן. והלך והביא לו כל מיני האבנים טובות ולקחם החכם והדקם. ולקח בוס יין ונתנם לתוכו, ונתן חצי הכוס להמלך לשותות וחציה להמלכה. ואמר להם שיהיה להם בן שיהיה פלו מאבנים טובות, ויהיה בו כל הסגלות של כל האבנים טובות, והלך למקומו. וילדה בן, ונעשה שמחה גדולה על המלך. והבן הנולד לא היה מאבנים טובות. כשהיה הבן בן ארבע שנים היה יפה-תאר מאד וחכם גדול בכל החכמות, והיה יודע כל הלשונות, והיו נוסעים מלכים לראותו. והבת מלכה ראתה שאינה חשובה כל-כך ונתקנאה בו. רק זאת היה נחמתה, באשר שאותו הצדיק אמר שיהיה פלו מאבנים

טובות, "טוב שאינו מאבנים טובות".

פעם אחד היה הַבֵּן מֶלֶךְ מִחֲתָף עֲצִים וְנִקְףָּ בְּאַצְבָּעוֹ, וְרִצְתָהּ הַבֵּת מִלִּפְנֵי לְכַרְף אֶת אֲצָבָעוֹ, וְרִאֲתָהּ שֵׁם אָבִן טוֹב, וְנִתְקַנְנָהּ בּוֹ מְאֹד וְעֲשִׂתָהּ עֲצָמָה חוֹלָה, וּבָאוּ כַּמָּה וְדַאֲקָטוּרִים, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָהּ רְפוּאָה, וְקָרְאוּ לְמַכְשָׁפִים. וְהָיָה שֵׁם מְכַשֵּׁף, וְגִלְתָהּ לוֹ הָאֲמֵת, שֶׁהִיא עֲשִׂתָהּ עֲצָמָה חוֹלָה, כַּנִּל, וְשָׂאֲלָה אוֹתוֹ אִם יוּכַל לַעֲשׂוֹת כְּשׁוֹף לְאָדָם שִׁיְהִיָּה מְצָרֵעַ. אָמַר: הֵן. אָמְרָהּ לוֹ: אוּלַי יִבְקֹשׁ מְכַשֵּׁף שִׁיְבַטֵּל הַכְּשׁוֹף וְיִתְרַפֵּא. אָמַר הַמְכַשֵּׁף: אִם יִשְׁלִיכּוּ הַכְּשׁוֹף אֶל הַמַּיִם, לֹא יוּכְלוּ לְבַטְלוֹ עוֹד. וְעֲשִׂתָהּ כֵּן, וְהִשְׁלִיכָה הַכְּשׁוֹף אֶל הַמַּיִם, וְנַעֲשֶׂה הַבֵּן מֶלֶךְ מְצָרֵעַ מְאֹד, (וְהָיָה לוֹ) עַל חוֹטְמוֹ צָרַעַת וְעַל פָּנָיו וְעַל שְׂאֵר גּוּפוֹ, וְעַסַּק הַמֶּלֶךְ בְּדַקְטוּרִים וּבְמַכְשָׁפִים וְלֹא הוֹעִילוֹ. וְגִזַּר עַל הַיְהוּדִים שִׁיִּתְפַּלְלוּ, וּבְקִשׁוֹ הַצַּדִּיק הַנִּל, וְהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ, וְהַצַּדִּיק הַנִּל הָיָה מִתְפַּלֵּל תָּמִיד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֲשֶׁר שֶׁהוּא הָיָה מְבַטֵּחַ שִׁיְהִיָּה הַבֵּן מֶלֶךְ כֻּלּוֹ מֵאַבְנִים טוֹבוֹת, וְלֹא הָיָה כֵּן, וְהָיָה טוֹעֵן לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ: הֲאֵם עָשִׂיתִי זֹאת בְּשִׁבִיל כְּבוֹדִי? לֹא עָשִׂיתִי כִּי אִם בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ, וְעַכְשָׁיו לֹא נִתְקַיֵּם כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְתִּי. וּבֹא הַצַּדִּיק לְהַמְלִיךָ, וְהָיָה מִתְפַּלֵּל וְלֹא הוֹעִיל, וְהוֹדִיעוּ לוֹ שֶׁהוּא כְּשׁוֹף.

וְהַצַּדִּיק הַנִּל הָיָה גְבוּהָ לְמַעְלָה מִן כָּל הַכְּשָׁפִים, וּבֹא הַצַּדִּיק וְהוֹדִיעַ לְהַמְלִיךָ שֶׁהוּא כְּשׁוֹף, וְשֶׁהִשְׁלִיכּוּ הַכְּשׁוֹף לַמַּיִם, וְאִין תִּקְנָה לְהַבֵּן מֶלֶךְ כִּי אִם שִׁיִּשְׁלִיכּוּ הַמְכַשֵּׁף שֶׁעָשָׂה הַכְּשׁוֹף לַמַּיִם. אָמַר הַמֶּלֶךְ: אֲנִי נוֹתֵן לָךְ כָּל הַמְכַשָּׁפִים לְהִשְׁלִיכֵם לַמַּיִם כְּדִי שִׁיִּתְרַפֵּא בְּנִי. וְנִתְיָרָהּ הַבֵּת מִלִּפְנֵי וְרִצְתָהּ אֶל הַמַּיִם לְהוֹצִיא הַכְּשׁוֹף מִן הַמַּיִם, כִּי הִיָּתָה יוֹדַעַת הֵיכָן מִנְּחַ הַכְּשׁוֹף, וְנִפְלָה אֶל הַמַּיִם. וְנַעֲשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל שֶׁהַבֵּת מֶלֶךְ נִפְלָה אֶל הַמַּיִם, וּבָאוּ אוֹתוֹ הַצַּדִּיק הַנִּל, וְאָמַר לָהֶם שֶׁהֵבִיאוּ מֶלֶךְ יִתְרַפֵּא, וְנִתְיָרַשׁ הַצָּרַעַת וְנִפְּלָה וְנִקְלָף כָּל הָעוֹר מִמֶּנּוּ וְנַעֲשֶׂה מֵאַבְנִים טוֹבוֹת כֻּלּוֹ, וְהָיָה לוֹ כָּל הַסְּגֻלוֹת שֶׁל כָּל הָאַבְנִים טוֹבוֹת: (הֵינּוּ כִּי אַחַר שֶׁנִּקְלָף הָעוֹר אִזּוֹ נִתְגַּלָּה וְנִרְאָה שֶׁהֵבִיאוּ מֶלֶךְ הוּא כֻּלּוֹ מֵאַבְנִים טוֹבוֹת, כַּאֲשֶׁר אָמַר הַצַּדִּיק הַנִּל).